

Ομιλία εις τον εκ γενετής τυφλόν (Αγ. Αστέριος, Επίσκοπος Αμασείας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 23, 2014

Μόλις ηκούσαμε τον υιό της βροντής, τον Ιωάννην, ή μάλλον το Άγιον Πνεύμα που από αλιεία και χειροτέχνη του έκαμε συγγραφέα και κήρυκα θείων όντως και υψηλών υποθέσεων, να μας εκθέτη το θαύμα της σωματικής και πνευματικής αναβλέψεως του εκ γενετής τυφλού. Στο προηγούμενο κεφάλαιον ανέλυσε την πολλή και εκτεταμένη διάλεξι του Κυρίου, με την οποία καθωδηγούσε τον απειθή και δύστροπον εβραϊκό λαό στην θεογνωσία του Πατρός και του Υιού, απομακρύνοντας τον νου τους από την έννοια της μοναρχίας• τους ήνοιγε την πόρτα για να περάσουν από την νομική παράδοσι στην χάριν, οδηγώντας τους ομαλώς από την Παλαιά στην Καινή Διαθήκη, όπως κάποτε από την έρημο προς την πλούσια και εύφορον γη.

Αλλά αν και εφανέρωνε ποικιλοτρόπως και την ιδική του προύπαρξι, ότι δηλαδή υπάρχει προαιωνίως και ευρίσκεται πάντοτε σε συνάφεια με τον Πατέρα, και εφώναζε με σαφήνεια στα ώτα των κωφών: «Πριν Αβραάμ γενέσθαι εγώ ειμι», εκείνοι δεν αντελήφθησαν την δύναμι του λόγου, ούτε εκείνο, το οποίον δεν παρεδέχθησαν, **το ήλεγξαν με κάποιαν επιστημονικήν αντίρρησι**· αλλά αντί των λόγων έπιασαν τους λίθους και ενώ ευρίσκοντο ακόμη μακρυά από τον σταυρόν, εγύμναζαν τα φονικά τους χέρια για την δολοφονία. Εκείνος όμως που πάντοτε προέκρινε την μακροθυμίαν εμπρός στον υβριστή και βλάσφημο λαόν, απέφυγε την οργή και την οχλαγωγία τους• απέδρασε, όχι όμως με τρόπο ταπεινό, αλλά θεϊκό· εστάθη μεταξύ τους, τόσο κοντά ώστε να τον φθάνουν με τα χέρια τους, αλλά δεν τον έβλεπαν, και ενώ ήγγιζε τους εξοργισμένους, δεν εφάινετο.

Είχαν μείνει τότε εμβρόντητοι, φονεύοντας με την προαίρεσι, χωρίς όμως να ευρίσκουν τρόπο να εκτονώσουν την οργή τους· όμοιοι με τους απείρους κυνηγούς, οι οποίοι, εάν φοβίσουν και διώξουν το κυνήγι παράκαιρα και το ελάφι εύρη διέξοδο σε κάποιο δάσος και διαφύγη κρυφά, περιπλανώνται χωρίς λόγο στην κοιλάδα περιφέροντας τα δίκτυα ασκόπως, τραβώντας μαζί τους και τα σκυλιά ματαίως. Εγώ δε, αν και κατά τα άλλα είμαι αχρείος, δεν ελησμόνησα πως είμαι δούλος και οφείλω να εξεγερθώ κατά των υβριστών

υποστηρίζοντας τον Δεσπότη μου. Γι' αυτό και θα φωνάξω στους Εβραίους σαν να είναι σήμερα παρόντες και έχουν καταληφθή από μανία: **Λιθοβολείτε, ελεεινοί, τον Ευεργέτη; Και ποιος σάς ξεδίψασε κάποτε από μία πέτρα; Πετάτε λίθους σ' αυτόν που ενομοθέτησε την ζωή σας με τις λίθινες πλάκες; Στον λίθο τον εκλεκτό και πολύτιμο που προεφήτευσεν ο Ησαΐας; Στον λίθο τον νοητό που απεσχίσθη από τον απότομο βράχο χωρίς ανθρώπινο**

χέρι, όπως ο Θεσπέσιος Δανιήλ σάς edίδαξε; Λιθοβολείτε τον «λίθον του ακρογωνιαίον» ο οποίος συνήνωσε τους δύο τοίχους, της Καινής και της Παλαιάς Διαθήκης; Και αν εσείς δεν πιστέψετε, «δυνατός ο Θεός εκ των λίθων τούτων εγείρει τέκνα τω Αβραάμ»• δηλαδή να συνάξη στον Χριστό λαόν περιούσιο, τους απεριτμήτους εθνικούς. Αυτή την επαγγελία εδέχθη και ο Αβραάμ, όταν ο Θεός του είπε ότι «ευλογηθήσονται εν σοί πάντα τα έθνη»• διότι βλέποντας ο Θεός με την απόρρητο πρόγνωσί του το μέλλον, εχάρισε στον αρχηγό της πίστεως ως τέκνα όλους εκείνους που επρόκειτο στο μέλλον να πιστέψουν.

Επειδή προέβλεπε την επανάστασι των Εβραίων, αλλά και τους λίθους έβλεπε, που θα εσήκωναν εναντίον του τα ψευδώνυμα τέκνα του, τα είχε συμπεριλάβει στους αποκηρυγμένους. Και επειδή κηρύττοντάς τους την αλήθεια, δεν τους έπειθε να ευσεβούν, ενώ ήταν παρών, εκρύβη και καθώς τον έβλεπαν, εξηφανίσθη, ώστε με αυτήν την θαυματουργία του να τους κάνη να συγκατατεθούν ότι πράγματι ήταν ο Χριστός και Θεός από τον Αβραάμ παλαιότερος. Έτσι παρελογίζοντο οι ανόητοι Εβραίοι, και ο Κύριος και Σωτήρας μας σαν κάποιος ιατρός σοφός και επιμελής, αφού το πάθος δεν υπεχώρησε με την πρώτην επέμβασι, **μεταχειρίζεται άλλον τρόπο θεραπείας.**

Θέλει να θεραπεύση τους διανοητικώς τυφλούς δια μέσου ενός σωματικώς τυφλού

που έτυχε να ευρίσκεται εκεί, ο οποίος δεν ετυφλώθη από κάποιαν αρρώστεια, αλλά από λάθος της φύσεως είχε έλθει έτσι στην ζωή. Βλέποντας, λοιπόν, αυτόν τον άνθρωπον εστάθη, έτοιμος να τον θεραπεύση **με τρόπο που ξεπερνά την ανθρώπινη λογική και τέχνη.**

Επειδή η ιατρική και η θεραπευτική της ασχολείται με τα νοσήματα εκείνα τα οποία παρουσιάζονται, όταν ήδη η φύσις έχει φέρει στο φως έναν άρτιον οργανισμό, και μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, δεν ασχολείται όμως με την θεραπεία μιας σωματικής βλάβης η οποία έχει γεννηθή μαζί με τον άνθρωπο, αλλά ούτε όλα τα νοσήματα που συμβαίνουν αργότερα μπορεί να θεραπεύση, και το μαρτυρούν αυτό οι ακρωτηριασμένοι άνθρωποι, των

οποίων ουδείς ιατρός επανώρθωσε την στέρησι των μελών, γι' αυτό ακριβώς και οι μαθηταί συμπονώντας για το πάθημα και βλέποντας έναν άνθρωπο που δεν είχε δοκιμάσει την μεγαλύτερη απ' όλες απόλαυσι του φωτός, προσπαθούσαν να ανακαλύψουν την αιτία της κακώσεως αυτής· ηρώτησαν λοιπόν τον Κύριο με απλότητα, για να μάθουν εάν **απόιδική του αμαρτία ή από ευθύνη των γονέων** του ήλθε έτσι στην ζωή.

Και τα δύο όμως σκέλη της ερωτήσεως έχουν κάτι το επιλήψιμο· διότι δεν θα κατεκρίνετο εξαιτίας των γονέων του, αφού ο Θεός δεν τιμωρεί άλλου αντ' άλλου· ούτε βέβαια επλήρωνε για ιδικά του αμαρτήματα, αφού εγεννήθη έτσι τυφλός· επειδή κανείς δεν αμαρτάνει πριν από την γέννησι. Η

ερώτησις λοιπόν δεν ήταν τόσο επιτυχής· να ιδούμε όμως πως απεκρίθη η Αλήθεια, ο Κύριός μας, στην ερώτησι. Αυτό το πάθος, μαθηταί μου, λέγει, δεν προήλθε από αμαρτίες, αλλά **αποτελεί ετοιμασία μελλοντικής οικονομίας, ώστε αυτός που θεωρείται κοινός άνθρωπος να ενεργήση υπεράνθρωπα και ο Κτίστης των όλων, μετά την πρώτη να εύρη αφορμή για**

νέα δημιουργία· έτσι από το μερικό να επιβεβαιώση το γενικό και ο σκληρός και δύστροπος λαός να πεισθή να τον προσκυνή αντί να τον πετροβολή.

Ας φωτισθούν λοιπόν οι οφθαλμοί που δεν βλέπουν, για να λάμψη στις ψυχές των ασυνέτων ο ήλιος της δικαιοσύνης. Ας γίνη αυτό το παράδοξο, να πλασθούν οφθαλμοί, **για να μάθουν οι επαναστάται ότι ο λεγόμενος υιός του Ιωσήφ, εάν πράγματι είχε πατέρα τον ξυλουργό, θα μπορούσε μεν**

να διορθώση ένα σπασμένο σκαμνί ή να κολλήση τα ξύλα που έχασαν την επαφή τους ή να στερεώση κάποια σπασμένη δοκό· αλλά δεν θα μπορούσε να

φτιάξη ένα μέλος ανθρώπου και μάλιστα το ομορφότερο, τον οφθαλμό,

ο οποίος δημιουργείται από την φύσι με τον πιο προσεκτικό και πολύπλοκον τρόπο, άλλος από αυτόν που έχει εξ αρχής την εξουσία επάνω στην φύσι.

Και εάν κάποιος θελήση να ερευνήση με προσοχή τα ανθρώπινα μέλη, ιδιαιτέρως σ' αυτό το μέρος του σώματος θα διαπιστώση την παντοδύναμο και ποικίλη σοφία του Θεού, ο οποίος ετίμησε την μικρή περιοχή που καταλαμβάνει αυτό το μέλος επιδεικνύοντας τόσο μεγάλη τέχνη. Διότι από όλα τα άλλα, αυτό το μέλος περισσότερο το διακρίνει μία

χάρις• και είναι απαλώτατο και άσαρκο, θα έλεγε κανείς, συνδυάζοντας το τρυφερό με το στερεό και το μαλακό με το σκληρό. Είναι διανθισμένο και με διάφορα χρώματα· το κέντρο του είναι ζωγραφισμένο μαύρο· διασπά όμως την μονοχρωμία ένας συνδυασμός από ποικιλόχρωμους ομοκέντρους κύκλους που το περιβάλλει· ώστε το κεντρικό τμήμα έχει και το βαθύτερο χρώμα, ενώ η περιφέρεια προχωρεί βαθμιαίως προς μία ξανθότερη απόχρωσι. Αυτούς τους κύκλους τους περιβάλλει ένας χιτώνας χρώματος λευκού γυαλιστερός και λαμπερός, που έχει όμως και κάτι για να μειώνει την λευκότητα, μοιάζει δε με κρύσταλλο καθαρό. Το κόκκινον ευρίσκεται στην άκρη, εκεί που αναβλύζει το δάκρυ, ώστε να δίδη χάρι στο λευκό και στο μαύρο.

Επίσης,

είναι εσωτερικώς τόσο λείος και διαφανής και ομοιογενής ως προς την πυκνότητα, ώστε να δημιουργή είδωλα των μορφών που ευρίσκονται εμπρός του και να αποτυπώνη σαν ακριβής καθρέπτης τα χαρακτηριστικά των συνομιλητών γι' αυτό και ο κεντρικός κύκλος ονομάζεται κόρη, αφού στον οφθαλμό που βλέπει τον απέναντί του σχηματίζεται ανθρωπίνη μορφή. Όπως δεν είναι δυνατόν σ' αυτόν που βλέπει σε καθρέπτη να μην ιδή μέσα στο υλικό τα ιδικά του χαρακτηριστικά, έτσι και σ' εκείνον που βλέπει κατά πρόσωπο έναν άνθρωπο είναι αδύνατον να μη σχηματίση στον οφθαλμό την μορφή του. Οι άνθρωποι λοιπόν καθώς βλέπονται μεταξύ τους γίνονται ο ένας καθρέπτης του άλλου.

Αξιοθαύμαστο κτίσμα λοιπόν ο

οφθαλμός• αυτός μου αποκαλύπτει τον Θεόν, εξετάζοντας με ακρίβεια όλη την κτίσι και υποδεικνύοντας από τα έργα του τεχνίτη• αυτός από τα ορατά εξηγεί τα αόρατα· με αυτόν ε γνώρισα τον ήλιο και έμαθα την διακόσμηση του ουρανού, εξωγράφησα την ομορφιά των αστέρων, την υπόστασι της γης, την φύσι της θαλάσσης• των σπόρων την διαφορά, των φυτών την ποικιλία και των χρωμάτων την διαφορετικήν χροιά· του σκότους την κατήφεια και του φωτός την λαμπρότητα, και όλα γενικώς όσα ο Θεός έκτισε επαινώντας τα ως .καλά λίαν.. Ωστε, εάν δεν υπήρχε ο οφθαλμός, η κτίσις θα εγήρασκε χωρίς να έχη αυτόπτες μάρτυρες, αφού κα είς δεν θα έβλεπε την και την δύναμι του Θεού που υπάρχει μέσα της.

Εξ αιτίας λοιπόν

αυτής της θαυμαστής λειτουργίας της οράσεως εκτίσθησαν και τώρα αυτοσχέδιοι οφθαλμοί, ώστε να απομακρύνουμε εμείς τις μικροπρεπείς έννοιες που μας προξενεί η σάρκα του Μονογενούς, αποβάλλοντας από την ψυχή με την μεγαλειώδη αυτήν ενέργεια κάθε ταπεινή και γήινη υπόληψη περί αυτού• και να μάθωμε ότι **το μακάριον φως και κάλλος της θεότητας το εδέχθηκε ένα πήλινο σκεύος**, διακονώντας όπως ο λύχνος διακονεί το φως. **Πραγματοποιεί δε με τα ίδια του τα χέρια την θεραπείαν ο Κύριος και δεν χρησιμοποιεί τον λόγο** μόνο για να ενεργήση, αυτός που με πρόσταγμα μόνον εδημιούργησε όλον τον κόσμο και **με δύο μικρές λέξεις εθεράπευσε τον παράλυτο**. Αλλά και με το στόμα και με τα χέρια και με πολλήν φροντίδα θεραπεύει την τυφλότητα, **ώστε από τις ενέργειές του να προξενήση στους απίστευτους την βεβαία πίστι**.

Έπτυσσε στο έδαφος και με τον τρόπον αυτόν έφτιαξε λάσπη, χρησιμοποιώντας και την γην για την θεραπεία, ώστε να δείξη πως με εκείνο το χώμα από το οποίον είχε πλασθή αρχικώς ολόκληρο το σώμα δημιουργείται αυτή την στιγμή και το μέρος αυτό που του λείπει. Το αναμιγνύει δε με **σίελο** και κολλά έτσι τους διάχυτους κόκκους, ώστε να έχουν συνοχή, **για να μας δείξη φανερά ότι με την δύναμι του στόματός του ο Λόγος κατώρθωσε τα πάντα**. Επειδή «*τω λόγω Κυρίου οι ουρανοί εστερεώθησαν και τω πνεύματι του στόματος αυτού πάσα η δύναμις αυτών*».

Αλλά

και για έναν άλλο λόγο θεραπεύει με πτύσμα: για να συνεφέρη προς κατάνυξι και φόβου αυτούς που λίγο αργότερα πρόκειται να του υβρίζουν πτύοντάς τον. Και όμως δεν εμείωσε το θράσος των μαινομένων, αλλά υπέμεινε εμπτυσμούς πολλούς εκείνος που τα κατώρθωσε όλα αυτά με το πτύσμα. Με την πρώτην αυτή λοιπόν ενέργεια φανερώνει την δημιουργική του δύναμι και προστάζοντας τον τυφλό να πλυθή στού **Σιλωάμ** την κολυμβήθρα μας δεικνύει την **δια του ύδατος σωτηρία**, την οποίαν εχάρισε ο απεσταλμένος Σιλωάμ (Σιλωάμ ερμηνεύεται **απεσταλμένος**). Διότι τότε **βλέπουμε αληθώς, όταν εξέλθωμε από το μυστικόν ύδωρ του βαπτίσματος** τότε μας λαμπρύνει το φως της χάριτος, όταν η δύναμις αυτού του μυστηρίου αποπλύνη την ακαθαρσία και τις κηλίδες των αμαρτιών. Και όλοι όσοι με την εντολή του Σιλωάμ λουζόμεθα, βλέπουμε το πνευματικόν φως «*το φωτίζουν πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον*».

Ω

του θαύματος και της μεγάλης ευεργεσίας! Έφυγε από την κολυμβήθρα ο προ

ολίγου τυφλός, στολισμένος στο πρόσωπο με την προσθήκη των οφθαλμών και βλέποντας καθαρά τις ηλιακές ακτίνες. Με έκπληξι είδαν οι γείτονες και οι γνωστοί το γεγονός· εθоруβήθησαν από τον πρωτοφανή τρόπο της θεραπείας· περιεφέρετο στην πόλιν ο άνθρωπος βλέποντας, για να βλέπεται από όλους το πρωτάκουστο και παράδοξον έργον εκείνου που εγεννήθη στην Βηθλεέμ, του μικρού βρέφους το οποίο στην φάτνη ετυλίχθη με σπάργαλα. Επειδή αυτά είναι που έκαναν τους Ιουδαίους να απιστούν στην θεότητα. **Ω, σεις, λοιπόν, ανόητοι και παχυκάρδιοι,** βάλετε στον νού σας όλους τους ανθρώπους των αιώνων. Αρχίσετε απ' τον Αδάμ και ερευνήσετε όλους τους μεταγενεστέρους· ευρίσκετε να έγινε σε κάποιον άλλο αυτό που συνέβη τώρα; **Υπάρχει στον κόσμο παράδειγμα παρόμοιας θεραπείας;** Αλλά σεις επιμένετε να διασύρετε τον Κύριό μου και τον αποκαλείτε τέκνο του ξυλουργού - «ουχ ούτος εστιν ο του τέκτονος υιός;» - του οποίου γνωρίζετε τους αδελφούς και την κατοικία. Απαριθμήσετε όλα τα ταπεινά, φιλονικήσετε, υποτιμήσετέ τον, όσο θέλετε. **Αν όμως τίποτε παρόμοιο δεν έγινε ποτέ από άνθρωπο, ούτε ο κόσμος εγνώρισε άλλο περιστατικό, τότε ανοίξτε τα μάτια σας και αντικρύσετε την αλήθεια, κατακρίνοντας την άγνοιά σας. Νιφθήτε και σεις στον Σιλωάμ για να μην αποθάνετε τυφλοί.**

Αλλά

από ό,τι φαίνεται, καθόλου δεν συνήλθαν. Ούτε με τα λόγια ηθέλησαν να μάθουν, ούτε η πράξις τους edίδαξε, ούτε τα θαύματα τους επροξένησαν σεβασμό· αντιθέτως, από την υπερήφανον αχαριστία τους επιχειρούσαν με μύριους τρόπους όλα να τα εξαφανίσουν και να τα διασύρουν. Αλλά η κακουργία αντεστρέφετο κατά του εαυτού τους· διότι όσον απιστούσαν και με τις ερωτήσεις τους προσπαθούσαν να ανατρέψουν τα γεγονότα, τόσο περισσότερο εβεβαιώνετο η αλήθεια· έπαθαν ό,τι και τα θηρία εκείνα τα οποία επληγώθησαν από κάποιον, αλλά επειδή δεν έχει εισχωρήσει βαθειά στα σπλάγχχνα τους το μαχαίρι, ορμούν εξαγριωμένα στον άνθρωπον εκείνον αποτελειώνοντας μόνα τους την σφαγή.

Την

εριστικότητα τους την έδειξαν κατ' αρχήν ψάχνοντας εάν τους επαρουσιάσθη ο ίδιος ο τυφλός ή άλλος αντί για εκείνον. Γι' αυτό σαφώς τους διεβεβαίωσε ο άνθρωπος αναγγέλλοντάς τους και την διαδικασία της θεραπείας, ότι δηλαδή **το φάρμακο της τυφλώσεως ήταν ο πηλός,** με τον οποίο τον έχρισε ο Ιησούς- και όταν εξέπλυνε τον πηλό στην κολυμβήθρα, ευρήκε το φως του. Αυτά περιεργάζοντο οι γείτονες και τα έμαθαν, τα αναζητούσαν και οι Φαρισαίοι και δεν επείθοντο. **Δεύτερο τέχνασμα** με το οποίον απειράθησαν να διαστρεβλώσουν το γεγονός ήταν η

προσπάθειά τους να αποδείξουν ότι δεν ήταν ο Χριστός εκείνος που τον εθεράπευσε. Επειδή δε ο άνθρωπος ανεκήρυττε τον Σωτήρα και με την ομολογία του κηρύγματος ανταπέδιδε την χάρι διαφημίζοντας τον ευεργέτη, εκείνοι του έκλειναν το στόμα και με το μυαλό ζαλισμένο, επειδή είχαν τι να κάνουν, επανέρχονται πάλι στην ίδια συζήτηση. Περιεργάζονται εάν ήταν τυφλός εκ γενετής, αναζητούν τους γονείς του ανθρώπου και **εξετάζουν τι κάθε τι με ακρίβεια**, όχι για να βεβαιώσουν το γεγονός, αλλά για να εύρουν κάποιαν αφορμή να διαψεύσουν το θαύμα και κατασκευάζοντας κάποια ψεύτικη σκευωρία να ανατρέψουν την ορμητικότητα του πλήθους που πίστευσε.

Τι

υπερβολή κακίας! Να πολεμούν την αλήθεια και να διασύρουν, αντί να προσκυνούν, τον ευεργέτη· αντί να θαυμάζουν την δύναμή του, προσπαθούν να παρουσιάσουν σαν ασήμαντα τα γεγονότα. Πεισθήτε και από τους γονείς, Φαρισαίοι, για το ότι ο άνθρωπος εγεννήθη μαζί με την τύφλωσι· τρέξετε πάλι στον τυφλό και δεύτερη και τρίτη φορά, για να σάς αποκαλύψη εκείνος την κακία και την επιβουλή που κρύβουν αυτά τα επιχειρήματα.

Αλλά

σεις όταν δοκιμάσετε την πρώτην απογοήτευσι, προχωρείτε στην δεύτερη· όταν δοκιμάσετε την δεύτερη, στην τρίτη, και ούτω καθεξής. Ακολουθείτε την πορεία της κακούργου αλεπούς. **Είστε από παντού περικυκλωμένοι με τα δίκτυα της αληθείας· αδυνατείτε να αρνηθήτε το θαύμα, δεν υπάρχει άλλη διέξοδος.** Παρ'

όλα ταύτα δεν αμελείτε με κάθε τρόπο να περιπλέκετε το πράγμα, υφαίνοντας ιστόν αράχνης με όλη σας την τέχνη· ανίσχυρος όμως και ανώφελος είναι η επιβουλή σας. **Προγονική η αρρώστια σας. Απίστων πατέρων όμοια τέκνα.** Έτσι αντιμετώπιζαν κι εκείνοι τα **θαύματα της Αιγύπτου**. Εσώζοντο από **πολέμους** παραδόξως και ανελπίστως και απιστούσαν σ' αυτόν που εχάριζε την σωτηρία· ετρέφοντο με **τροφές** που υπερέβαιναν την φύσι και ήσαν πιο αχάριστοι κι από αυτούς που λιμοκτονούν υπεδέχοντο το **μάννα** που τους απεστέλλετο από τον ουρανό και **ποθούσαν την δυσωδία των σκόρδων και των κρεμμυδιών της Αιγύπτου**. Με **στήλη νεφέλης**

εσκεπάζοντο την ημέρα για να μη ταλαιπωρούνται από το καύμα του ηλίου και με στήλη φωτεινή εφωτίζοντο την νύκτα, απολαμβάνοντας άλλον, νέο φωστήρα εκτός από την σελήνη· και σαν να μην είχαν ευεργετηθή με καμμία θεϊκή ενέργεια, όταν ο Μωϋσής είχε ανεβή στο όρος για να του δοθή ο νόμος και καθυστερούσε να επιστρέψη, αυτοί **εζητούσαν και εύρισκαν νέους και ανύπαρκτους θεούς**.

Είστε όντως **κληρονόμοι της αχαριστίας τους· και τον νόμο δεν αγαπήσατε, και την χάρι μισείτε·**

σάς χρειάζεται ράβδος, φτιαγμένη όχι από καρυδιά, για επιστασία, αλλά από σίδηρο. Βλέπετε έναν άνθρωπο που αν και τον είδε το φως, αυτός ευρίσκεται στο σκοτάδι μέχρι τέτοια ηλικία. Δεν ξέρει τι είναι η δράσις και οδηγείται από ξένους οφθαλμούς· κάθε ημέρα κάθεται εμπρός στον ναό φανερώνοντας την συμφορά του, για να προσελκύση πολλούς σε ελεημοσύνη και έχει όλη την πόλι μάρτυρα του πάθους του. Σε μία στιγμή τον βλέπετε να θεραπεύεται και να αναβλέπη, όχι με συνδυασμό διαφόρων φαρμάκων, ούτε με χρήσι χειρουργικών εργαλείων, αλλά **μόνο με λάσπη κι αυτή από πτύσμα· και πως δεν θαμβώνεσθε, δεν εκπλήττεσθε, δεν πίπτετε στην γη να προσκυνήσετε αυτόν που από την γη έπλασε τους οφθαλμούς, σεβόμενοι την θεϊκήν ενέργεια;** Αντιθέτως, σεις κινδυνεύετε να διαρραγήτε από τον φθόνο και ζηλεύετε τον Θεό σαν αντίζηλο, σαν δημιουργοί του Δημιουργό, σαν κοινό άνθρωπο του Θεάνθρωπο.

Και διαβάζετε μεν της Παλαιάς Διαθήκης τα βιβλία, όσα εγράφησαν εκεί για να οικονομήσουν τον λαό, και όσα διδάσκουν περί των βασιλέων και της ιστορίας τους, πείθεσθε δε και παραδέχεσθε όσα γράφουν για τον καθένα. Ότι τον **Μωϋσή** λίγο έλειψε να τον εκλάβουν ως Θεό και τον **Ελισσαίο** του υπερεθαύμαζαν και τον διδάσκαλό του τον **Ηλία** πολύ τον εξυμνούσαν και όλους τους αγίους κάθε γενεάς, οι οποίοι έλαβαν τις ενέργειες του Θεού και πραγματοποίησαν τα μεγάλα και πασίγνωστα, τους τιμάτε ως αγγέλους. Σε τίποτε δεν αμφισβητείτε τους αρχαίους, ούτε απιστείτε στις διηγήσεις των πατέρων σας, μολονότι οι άνθρωποι εκ φύσεως δίδουν λιγώτερη πίστι στην ακοή.

Αυτό

όμως που συνέβη στις ημέρες σας με τους οφθαλμούς εκείνου και το είδατε με τους οφθαλμούς τους ιδικούς σας, ημπορείτε δε και με τα δάκτυλα να το ψηλαφήσετε και να ακούσετε με ακρίβεια την εξιστόρησί του, αυτό με τόσην απιστία και αχαριστία κακοτρόπως το επιβουλεύεσθε, καταπατώντας τις προφητείες και προσπαθώντας να διαψεύσετε την εκπλήρωσί τους. Αφού όσα βλέπουμε τώρα να πραγματοποιούνται, είχε προφθάσει ο **Ησαΐας** να μας τα διδάξη λέγοντας: *«Ιδού ο Θεός ημών κρίσιν (δικαιοσύνη) ανταποδίδωσι, και ανταποδώσει, αυτός ήξει και σώσει ημάς. Τότε ανοιγήσονται οφθαλμοί τυφλών, και ότα κωφών ακούσονται, τότε αλείται ως έλαφος ο χωλός, τρανή δε έσται γλώσσα μογιάλων»* (τότε θα πηδά ως έλαφος ο κουτσός και τρανή θα γίνη η γλώσσα των κωφαλάλων).

Αυτά

δεν είναι λόγια του Πέτρου και του Ιωάννου, ούτε κάποιου από τα πρόσωπα

που υποπτεύεσθε, ώστε να απιστήσετε στην αλήθειαν υποθέτοντας ότι χαρίζονται στον Κύριο και κάνουν διαφήμισι· είναι λόγια της ιδικής σας προφητείας, εάν βέβαια αναγνωρίζετε τους Προφήτες σας, και μάλιστα τον μεγαλύτερο από τους Προφήτες και διδασκάλους του Νόμου. «Τω δε Θεώ δόξα, κράτος, τιμή νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων». Αμήν

(4ος

- 5ος αιών, Migne, P.G. τ.40, στ. 249, Περιοδικό "Πειραιϊκή Εκκλησία"

(Μάιος 2010). Από το συλλογικό έργο «Πατερικόν Κυριακοδρόμιον», Ι. Μ.

ΧΙΛΙΑΝΔΑΡΙΟΥ - Ι. ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΠΟΥΡΑΖΕΡΗ - ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: egolpion.com)